

درباره

دو پیش نویس اساسنامه پیشنهادی به مجمع عمومی کمیته هماهنگی

قبل از پرداختن به نظر خود در باره این دو پیش نویس توضیح زیر را لازم می دانیم. با آن که نه مجمع عمومی و نه هیئت اجرایی کمیته هماهنگی هیچ یک تصمیمی درباره انتشار علنی مباحث مجمع و اساسنامه های پیشنهادی نگرفته اند اما هم اکنون این مباحث به صورت ناقص و تحریف شده و بدون انتشار متن کامل اساسنامه های پیشنهادی در سطح علنی منتشر شده است. ما ضمن استقبال از انتشار علنی مباحث مجمع به صورت درست و پیشنهاد به هیئت اجرایی برای انتشار متن صورت جلسه مجمع، برای جلوگیری از سوء استفاده از بی خبری فعالان کارگران و نقل قول های تکه پاره و دست و پا شکسته از اساسنامه های پیشنهادی، متن کامل این اساسنامه ها را به صورت ضمیمه های یک و دو منتشر می کنیم.

اما نظر ما در مورد این پیش نویس ها. برای پرهیز از تکرار نام کامل پیش نویس ها، "پیش نویس اساسنامه کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری" را "اولی" و "پیش نویس اساسنامه پیشنهادی" را "دومی" می نامیم.

اولی با نگاه جنبشی بر پایه همان پیش شرط کمک به بسترسازی و ایجاد فرهنگ تشکل پذیری در بین طبقه کارگر در پی ایجاد پیش شرط ها و زمینه های "تشکل ضدسرمایه داری و سراسری طبقه کارگر ایران" است. این تشکل مستقل از سرمایه و نهادهای سرمایه داری بوده و به نیروی خود کارگران و بدون هیچ گونه کسب مجوز از دولت ایجاد می شود. وسیع ترین توده کارگر را در بر می گیرد. در مبارزات روزمره کارگران برای دست یابی به مطالبات بالفعل و ذاتا ضدسرمایه داری کارگران فعالانه شرکت می کند. این مبارزات را از نظر کیفی هدایت می کند و ارتقاء می دهد و در نهایت برای از میان برداشتن مصائب ناشی از نظام سرمایه داری می جنگد.

اما دومی، که بر مبنای ایجاد "تشکل های مستقل کارگری" تعریف شده است، سه عیب اساسی دارد که در سرتاسر پیش نویس به چشم می خورد.

اول- استقلال این تشکل های کارگری فقط استقلال از کارفرما و دولت است و نه استقلال از سرمایه به طور کلی. در این مورد می توانیم به تشکلاتی از این دست اشاره کنیم که دارای عملکرد فرمیستی و مصلحت گرایانه می باشند، مانند اتحادیه ها و سندیکاهای اروپا و شرق آسیا که با آن که مستقل از کارفرما و دولت هستند اما با التماس و خواهش به دريوزگی از سرمایه داری می پردازند، دقیقاً به این علت که تا مغز استخوان وابسته به سرمایه اند.

دوم- تغییر نام "کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری" به "کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری"، که یک نوع مصادره به مطلوب می باشد.

سوم- حذف عبارت "ضدسرمایه داری" (به تبع رویکرد فرمیستی)، که لطمه ای اساسی به مشی مبارزاتی کارگران زده و خط قرمز حد فاصل سرمایه و کار را کمرنگ می کند و مرز میان این ها را از بین می برد یا حداقل شفافیت افق مبارزه کارگران را کدر می سازد.

علاوه بر مورد اساسی بالا، که به هدف دو پیش نویس مربوط می شود، نظر ما در سایر موارد آن ها به شرح زیر است :

- در هر دو پیش نویس، در اولی در ماده ۴ و در دومی در ماده ۳، حوزه فعالیت کمیته هماهنگی محدود به ایران می باشد.

سوال : چرا از وجود کارگران فعال ایرانی و غیرایرانی در خارج از ایران نباید عضوگیری کرد و بهره جست؟ حداقل فایده این کار رساندن صدای اعتراض کارگران ایرانی به گوش کارگران جهان و کسب حمایت کارگران در خارج از جغرافیای ایران می باشد.

- در بند ۴ از ماده ۴ در اولی، به "فرمول بندی مطالبات ذاتا ضدسرمایه داری طبقه کارگر و تبلیغ و ترویج و آموزش آن ها" اشاره شده که با توجه به عدم امکان دسترسی توده کارگری به سایت های اینترنتی و ضعف فعالیت انتشاراتی در این زمینه باید چاره جویی اساسی شود.

- در ماده ۵ دومی، عضویت کارگران به فعالان کارگری اضافه شده که ناشی از دید "سیاهی لشکر گونه" تدوین کنندگان آن نسبت به کارگران است. در اینجا کلمه کارگران می توانست به کارگران فعال یا کارگران علاقه مند و دینفوذ و دارای عمل مبارزاتی تبدیل شود.

- در ماده ۶ دومی، گفته شده هر عضو کمیته هماهنگی "متعهد می شود که در قبال مسئولیت ها و وظایف محوله پاسخگو باشد".

سوال : در کدام آیین نامه داخلی و شرح وظایف، مسئولیت ها و وظایف عضو تعریف و تدوین شده است؟

- در ماده ۸ اولی و ماده ۱۰ دومی، به استعفای عضو اشاره شده است.
سوال : استعفای هر عضو چگونه (کتبی یا شفاهی؟) به هیئت اجرایی داده می شود و آیا دلایل مشخص آن (مثلا اعتراض به عملکرد مسئول منطقه یا کل کمیته هماهنگی) باید عنوان شود یا نه؟ به نظر ما، انتقاد و استعفای عضو مورد نظر باید در سطح بدنه منعکس شود.

- در ماده ۱۱ دومی، تشخیص ۲/۳ اعضا در مورد عدم صلاحیت عضو برای لغو عضویت وی چگونه احراز می شود؟ در مجمع عمومی عادی یا فوق العاده؟ در ضمن، در این مدت عضو چه وضعیتی دارد؟ معلق می ماند؟ و تکلیف ارتباط معلق وی چه می شود؟ این در حالی است که در تبصره ماده ۹ غیبت بدون عذر موجه عضو در مجمع عمومی پس از دو بار تکرار و یا عدم پرداخت حق عضویت خود به خود باعث لغو عضویت می شود. به نظر ما، شرایط و موارد لغو عضویت باید در ماده جداگانه ای به طور مشخص روشن شود.

- در بند ۲ از ماده ۱۱ اولی، مفهوم تصویب اساسنامه یعنی چه؟ آیا به معنی نفی اساسنامه قبلی و تصویب اساسنامه جدید است؟ یا تایید کلیت اساسنامه قبلی ولی اصلاح برخی از مواد آن؟ به نظر ما، اگر منظور نفی اساسنامه قبلی است باید دلایل عدم کارایی این اساسنامه بر مبنای هدف آن به اثبات برسد و فقط پس از این امر به طرح اساسنامه جدید و تصویب آن در مجمع عمومی پرداخته شود.

- در ماده ۱۴ دومی، خط مشی کمیته چگونه و توسط چه نهادی تعیین و مشخص می شود؟ خصوصیات کلی و جزئی این خط مشی چیست؟ چه برنامه ریزی ای دارد؟ محتوا و شکل اجرایی آن چگونه است؟ و تحت کدام نظارت قرار دارد؟

- در ماده ۱۳ اولی، گفته شده مجمع عمومی فوق العاده در باره عزل انفرادی یا دسته جمعی اعضای هیئت اجرایی و بازرسان و انحلال کمیته هماهنگی تصمیم می گیرد، و در ماده ۱۴ همین پیش نویس گفته شده اگر جلسه مجمع فوق العاده به حد نصاب ۲/۳ اعضا نرسد برای بار دوم با نصف به علاوه یک اعضا و نهایتا برای بار سوم با ۱/۳ اعضا در باره موارد بالا تصمیم می گیرد. تصمیم گیری ۱/۳ اعضا در مورد عزل انفرادی یا دسته جمعی اعضای هیئت اجرایی و بازرسان و انحلال کمیته هماهنگی طبق چه منطق و استدلالی است؟

- در اولی، حوزه عملکرد و وظایف کمیسیون ها مانند برگزاری کلاس های آموزشی و فعالیت فرهنگی و... باید مشخص شود.

- در دومی، حدود اختیارات و تصمیم‌گیری هیئت اجرایی به عنوان بالاترین مرجع تصمیم‌گیری بعد از مجمع عمومی باید مشخص شود.

- در بند ۲ از ماده ۳۰ دومی و بند ۲ از ماده ۱۷ اولی، از جمله وظایف بازرسان از رسیدگی به شکایت اعضا جهت ارائه به هیئت اجرایی و یا مجمع عمومی نام برده شده است.

سوال: شکایت از عملکرد مسئول منطقه و به طور کلی شکایت اعضا از عملکرد هر مسئول کمیته هماهنگی چگونه به دست بازرسان می‌رسد؟ راهکار ارائه شکایت چگونه است؟

به طور کلی، نقطه ضعف هر دو پیش‌نویس نبود تعریفی مشخص از فعالان کارگری و جایگاه آن‌ها و تفاوت آنان با کارگران فعال است. یک نقطه ضعف اساسی دومی این است که در آن به ساختار شورایی کمیته فقط اشاره شده و از سازوکار شورایی در آن هیچ اثری نیست. ما سال‌ها است که در باره ساختار شورایی تشکل‌های کارگری شنیده ایم ولی در عمل شاهد عملکرد بوروکراتیک، دستور از بالا و تبعیت کورکورانه در آن‌ها بوده ایم. نمونه اش احزاب شوروی و اروپای شرقی سابق، احزاب سوسیال دموکرات و اتحادیه‌های اروپایی است که همه نهایتاً به طفیلی سرمایه‌داری تبدیل شدند، که علت اصلی آن جداسدن آن‌ها از محیط زندگی و کار کارگران، نداشتن ارتباط پویا و زنده بریستر مبارزات کارگران و پرداختن به روابط صرفاً مکانیکی و یکسویه با کارگران برای تبدیل آنان به سربازان مطیع و گوش به فرمان است.

با آرزوی سلامتی برای کلیه اعضای صدیق کمیته هماهنگی. منتظر نظرات پربارشان هستیم.

جمعی از کارگران و فعالان ضدسرمایه‌داری

۸۶/۹/۱۱

ضمیمه یک پیش نویس اساسنامه کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگري

مقدمه - امروز یکی از بدیهی ترین و ابتدایی ترین حقوق مسلم و شناخته شده کارگران جهان حق ایجاد هر نوع تشکل کارگري است. در دنیای امروز، کارگران تشکل های خود را بدون اجازه دولت ها ایجاد می کنند و دولت ها طبق استانداردهای جهانی فقط وظیفه ثبت این تشکل ها را برعهده دارند، و در صورت ثبت نکردن آن ها هم تشکل های کارگري می توانند تشکیل شوند و فعالیت کنند. در ایران اما، کارگران از حق داشتن هرگونه تشکل مستقل و سراسری محرومند. در راستای اصل پایه ای آزادی ایجاد هر گونه تشکل کارگري، ما جمعی از فعالان کارگري، "کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگري" را ایجاد کرده ایم و ضمن استقبال از شکل گيري انواع تشکل های مستقل کارگري اعلام می کنیم که هدف ما ایجاد زمینه ها و پیش شرط های "تشکل ضد سرمایه داري و سراسری طبقه کارگر ایران" است، تشکلی که به نیروی خود کارگران و بدون هیچ گونه کسب مجوز از دولت ایجاد می شود، وسیع ترین توده های کارگر را در بر می گیرد، در مبارزات روزمره کارگران برای دستیابی به مطالبات بالفعل و ذاتا ضد سرمایه داری کارگران با هدف هدایت و ارتقای این مبارزات فعالانه شرکت می کند و در نهایت برای از میان برداشتن مصائب زندگی بشر امروزی - که ناشی از جامعه سرمایه داری است - از جمله استثمار، فقر، گرسنگی، بیکاری، بی حقوقی، فحشا، اعتیاد، فساد، تبعیض، سرکوب آزادی ها و... می جنگد. بی تردید، مناسب ترین ساختار برای چنین تشکلی ساختار شورایی است، اما بر این باوریم که انواع دیگر تشکل کارگري مانند کمیته ها، انجمن ها و سندیکاهای کارگري نیز می توانند ضد سرمایه داري باشند. بنابراین، پذیرش این اساسنامه را به همه فعالان کارگري ضد سرمایه داري پیشنهاد می کنیم .

فصل اول- نام، تعریف و محدوده فعالیت

ماده ۱- نام این تشکل " کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگري " است که از این پس در این اساسنامه به اختصار " کمیته هماهنگی" یا " کمیته " نامیده می شود .

ماده ۲- کمیته هماهنگی جمع متشکلی از فعالان کارگری است که برای تحقق هدف مندرج در ماده ۴ مبارزه می کند.

ماده ۳- محدوده فعالیت کمیته هماهنگی، کشور ایران است.

فصل دوم- هدف

ماده ۴- هدف کمیته هماهنگی، تدارک زمینه ها و پیش شرط های ایجاد " **تشکل ضد سرمایه داری و سراسری طبقه کارگر ایران** " از راه های زیر است :

۴-۱- بستر سازی و اشاعه فرهنگ و روحیه تشکل پذیری در میان کارگران از راه های گوناگون از جمله تبلیغ، ترویج، آموزش، کمک به گسترش تشکل های صنفی، فرهنگی، هنری و ورزشی کارگران، حمایت از مبارزات و اعتراض های کارگری مانند اعتصاب، کنترل کارگری و نظایر آن ها

۴-۲- کمک به ایجاد تشکل های کارگری در محیط های کار و زیست در جریان شرکت در مبارزات کارگران و انتقال تجربیات و دستاوردهای این تشکل ها به یکدیگر

۴-۳- فراهم کردن زمینه های گذار از شکل غیرعلنی فعالیت کنونی فعالان کارگری به شکل فعالیت علنی متناسب با توازن قوای طبقاتی برای بسیج توده کارگران حول ایجاد تشکل سراسری کارگران از راه های مختلف، از جمله ایجاد شرایط برای حضور فعالان کارگری صاحب نفوذ و مورد اعتماد کارگران در عرصه علنی مبارزه طبقاتی

۴-۴- فرمول بندی مطالبات ذاتا ضدسرمایه داری طبقه کارگر و تبلیغ و ترویج و آموزش آن ها در قالب یک نشریه در میان کارگران با هدف تبدیل این مطالبات به پرچم مبارزه سراسری طبقه کارگر

۴-۵- شرکت فعال در مبارزات جاری کارگران به منظور ایجاد آشنایی و ارتباط و هماهنگی بین بخش های مختلف جنبش کارگری با هدف کمک به ایجاد هیئت موسس تشکل ضدسرمایه داری و سراسری طبقه کارگر به صورت یک شبکه سراسری از تشکل ها، نمایندگان و کارگران فعال محیط های کار و زیست

فصل سوم- عضویت، حقوق و وظایف اعضا

ماده ۵- هر فعال کارگری که اساسنامه کمیته هماهنگی را بپذیرد، حق عضویت بپردازد و برای تحقق هدف آن مبارزه کند می تواند به عضویت کمیته درآید .

ماده ۶- تمام اعضای کمیته هماهنگی می توانند در جلسات عمومی آن شرکت کنند، در تمام تصمیم گیری های آن نقش داشته باشند، انتخاب کنند و انتخاب شوند . همه اعضا از حق رای مساوی برخوردارند .

ماده ۷- هر عضو کمیته هماهنگی که در جریان مبارزه برای دستیابی به هدف کمیته از کار اخراج و یا بازداشت شود حق دارد که مورد دفاع این کمیته قرار گیرد . این دفاع باید حتی المقدور تلاش کمیته برای بازگشت به کار عضو اخراج شده و یا آزادی از زندان از راه های مختلف از جمله بسیج کارگران

برای حمایت، جلب پشتیبانی سازمان های کارگري جهاني، شکايت به نهادهای حقوقی داخلی و بین المللی، گرفتن وکیل و نیز کمک به خانواده او را دربرگیرد .
ماده ۸- هر عضو کمیته هماهنگی حق دارد در هر زمان و به صلاحدید خود استعفا کند و آن را به اطلاع هیئت اجرایی کمیته برساند .

فصل چهارم- ارکان تشکیلاتی

ماده ۹- ارکان تشکیلاتی کمیته هماهنگی عبارت اند از مجمع عمومی، هیئت اجرایی و بازرسان

ماده ۱۰- عالی ترین رکن تشکیلاتی کمیته هماهنگی، مجمع عمومی اعضا است که به دو صورت عادی و فوق العاده تشکیل می شود.

ماده ۱۱- اختیارات مجمع عمومی عادی، که هر سال یک بار تشکیل می شود، عبارت است از:

۱-۱۱- تبیین و تعیین سبک کار و راهکارهای لازم برای دست یابی به هدف کمیته هماهنگی

۲-۱۱- تصویب اساسنامه و اصلاح و یا تغییر آن

۳-۱۱- انتخاب هیئت اجرایی و بازرسان کمیته هماهنگی

۴-۱۱- تعیین میزان حق عضویت ماهانه

ماده ۱۲- مجمع عادی با حضور نصف به علاوه یک اعضا رسمیت می یابد و تصمیم گیری در آن با اکثریت آرای اعضای حاضر در جلسه تصویب می شود. در صورتی که مجمع به حد نصاب لازم نرسد، جلسه بعدی پس از دو ماه با حضور یک سوم اعضا رسمیت خواهد داشت. چنانچه جلسه مجمع برای بار دوم نیز رسمیت نیابد، جلسه بعدی به فاصله دو ماه با حضور حداقل ده تن از اعضا رسمیت خواهد داشت.

ماده ۱۳- با دعوت هیئت اجرایی و یا به تقاضای اکثریت اعضای کمیته هماهنگی، مجمع عمومی فوق العاده می تواند در هر زمان تشکیل شود. اختیارات مجمع عمومی فوق العاده عبارت است از :

۱-۱۳- اصلاح و یا تغییر اساسنامه

۲-۱۳- عزل انفرادی یا دسته جمعی اعضای هیئت اجرایی، بازرسان و هر یک از اعضای کمیته هماهنگی

۳-۱۳- تغییر مبلغ حق عضویت

۴-۱۳- انحلال کمیته هماهنگی

ماده ۱۴- مجمع عمومی فوق العاده با حضور دوسوم اعضای کمیته رسمیت می یابد و تصمیم گیری در آن نیز با دوسوم آرای اعضای حاضر در جلسه تصویب می شود. چنانچه مجمع به حد نصاب لازم نرسد، جلسه بعدی آن پس از دو ماه با حضور نصف به علاوه یک اعضا رسمیت خواهد یافت. در صورتی که مجمع برای بار

دوم نیز رسمیت نیابد، جلسه بعدی به فاصله دوماه با حضور یک سوم اعضا رسمیت خواهد داشت.

ماده ۱۵- هیئت اجرایی کمیته هماهنگی پس از مجمع عمومی بالاترین رکن کمیته است و وظایف آن عبارت است از :

۱-۱۵- هدایت و نظارت بر کلیه فعالیت های کمیته هماهنگی با هدف شرکت فعال و سازمان یافته اعضا در مبارزات کارگران هر منطقه و ایجاد ارتباط و هماهنگی بین بخش های مختلف جنبش کارگری در جهت سراسری کردن آن در چهارچوب هدف کمیته

۲-۱۵- تعیین کمیسیون هایی برای ایجاد ارتباط و هماهنگی بین بخش های مختلف جنبش کارگری، انتشار نشریه، آموزش و امور مالی

۳-۱۵- انتخاب سخنگوی کمیته هماهنگی از میان اعضای خود با وظیفه اعلام مواضع کمیته در چهارچوب اساسنامه و مصوبات مجمع عادی و فوق العاده و هیئت اجرایی

۵-۱۵- دعوت به برگزاری مجمع عمومی عادی و فوق العاده

۶-۱۵- ارائه گزارش به مجمع عمومی عادی و فوق العاده

ماده ۱۶- جلسات هیئت اجرایی با حضور نصف به علاوه یک اعضا رسمیت می یابد و تصمیم گیری در آن ها با اکثریت آرا (نصف به علاوه یک) اعضای حاضر در جلسه تصویب می شود.

ماده ۱۷- اختیارات بازرسان کمیته هماهنگی عبارت است از :

۱-۱۷- فراخواندن مجمع عمومی در صورت استنکاف هیئت اجرایی از این امر

۲-۱۷- رسیدگی به شکایات و انتقادات اعضا و ارائه گزارش آن به مجمع عمومی

۳-۱۷- رسیدگی به تمام دفاتر و اسناد کمیته هماهنگی و ارائه گزارش آن به مجمع عمومی

فصل پنجم- امور مالی

ماده ۱۸- مخارج کمیته هماهنگی با حق عضویت ها و کمک های داوطلبانه اعضا و یا افراد دیگر تامین می شود که در ازای دریافت رسید تحویل مسئول کمیسیون امور مالی می گردد. مسئول کمیسیون امور مالی موظف است وضعیت صندوق را به مجمع عمومی، هیئت اجرایی و بازرسان گزارش کند.

ماده ۱۹- تمام اعضا حق دارند در هر زمان که بخواهند دفتر مالی کمیته هماهنگی را بازرسی کنند.

فصل ششم- انحلال

ماده ۲۰- با ایجاد هیئت مؤسس " تشکل ضد سرمایه داری و سراسری طبقه کارگر ایران"، کمیته هماهنگی منحل می گردد و تمام اموال آن به این هیئت واگذار می شود.

ماده ۲۱- در صورتی که پیش از تشکیل هیئت مؤسس فوق، کمیته هماهنگی به هر دلیل منحل شود ، اموال آن با رای اکثریت اعضا صرف اهدافی مشابه اهداف کمیته هماهنگی خواهد شد .

فصل هفتم- تاریخ تصویب

ماده ۲۲- این اساسنامه با يك مقدمه، هفت فصل و بیست و دو ماده در تاریخ... در مجمع عمومی عادی کمیته هماهنگی تصویب شد. اساسنامه قبلی بدین وسیله ملغی اعلام می شود.

ضمیمه دو

پیش نویس اساسنامه ی پیشنهادی

حق ایجاد، تشکل، امروزه یکی از بدیهی ترین و شناخته شده ترین حقوق مسلم کارگران در سراسر دنیاست. در دنیای امروز، کارگران تشکل های خود را با کسب اجازه از دولت ها ایجاد نمی کنند. آنان هر زمان که لازم ببینند به ایجاد تشکل های کارگری، بدون اجازه از دولت اقدام می نمایند و دولت ها نیز طبق استانداردهای جهانی تنها وظیفه دارند که آن تشکل ها را ثبت نموده و به رسمیت بشناسند.

دولت ایران اما به رغم عضویت در سازمان جهانی کار و پذیرش مقوله نامه های ۸۷ و ۹۸ این سازمان در ارتباط با آزادی ایجاد تشکل های مستقل (غیر دولتی و غیر کارفرمایی) کارگری، همه جا در مقابل این مطالبه ی برحق کارگران مانع ایجاد می کند و با تمام توان در مقابل آن می ایستد. لذا در ایران، کارگران از حق داشتن تشکل های آزاد و مستقل کارگری محرومند.

با این وجود آنان نشان داده اند که حاضر نیستند تحت هر شرایطی از این خواست ضد کارگری تبعیت نمایند. و هر کجا که بتوانند تشکل های مورد نظر خود را ایجاد خواهند کرد.

در همین رابطه و در راستای اصل پایه ای آزادی ایجاد هرگونه تشکل های مستقل کارگری، ما نیز به عنوان جمعی از کارگران و فعالان کارگری " کمیته ی هماهنگی برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری " را ایجاد کرده ایم تا ضمن کمک به شکل گیری انواع تشکل های آزاد و مستقل کارگری، از راه های گوناگون و استقبال از تشکل یابی آنان، به سهم خویش، در ایجاد ارتباط و هماهنگی های لازم میان تشکل های موجود، جهت پی ریزی و شکل دهی، تشکل مستقل و سراسری طبقه ی کارگر ایران، تلاش و فعالیت نمائیم.

از نظر ما، مناسب ترین ساختار برای چنین تشکلی، ساختار شورایی است. اما بر این باوریم که انواع دیگر تشکل های کارگری، مانند کمیته ها، انجمن ها، سندیکاها و... مشروط بر این که وابسته به دولت و کارفرمایان نبوده، آزاد و مستقل باشند نیز می توانند در راه ایجاد چنین تشکلی (تشکل مستقل و سراسری طبقه ی کارگر ایران) مشارکت نموده، با ساز و کار آن همراه و هم سو گردند.

اساسنامه ی این تشکل عبارت است از:

فصل اول- نام و تعریف

ماده ۱- نام این تشکل " کمیته ی هماهنگی برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری " است که از این پس در این اساسنامه به اختصار " کمیته ی هماهنگی " یا " کمیته " نامیده می شود.

ماده ۲- کمیته ی هماهنگی، جمع متشکلی از کارگران و فعالان کارگری است که برای تحقق اهداف مندرج در ماده ی ۴ این اساسنامه فعالیت و مبارزه می کند.

ماده ۳- حوزه ی فعالیت کمیته ی هماهنگی محدود به محیط جغرافیایی کشور ایران است.

فصل دوم- اهداف

ماده ۴- کمیته ی هماهنگی، همراه با جنبش کارگری ایران، و در کنار بخش های مختلف این جنبش و تشکل های زیربند و فعال در آن، برای حفظ حقوق و منافع کارگران و همه ی مزدبگیران، بهبود وضعیت زندگی و معیشت آنان و رهایی از سلطه ی استثمار و نکبت بار سرمایه، که به نوبه ی خود رهایی از مصائب و مشقات زندگی بشر امروزی از قبیل بیکاری، فقر، بی حقوقی، اعتیاد، فساد و فحشاء، سرکوب آزادی های مدنی و اجتماعی و... را به دنبال می آورد، فعالیت و مبارزه می کند، و اساساً به همین منظور تشکیل گردیده است. کمیته ی هماهنگی، به سهم خویش، در شرایط موجود این اهداف را با تدارک زمینه ها و پیش شرط های ایجاد " تشکل مستقل و سراسری طبقه ی کارگر ایران " از راه های زیر پیگیری می کند:

۱-۴- بستر سازی و اشاعه ی فرهنگ و روحیه ی تشکل پذیری در میان کارگران از راه های مختلف از جمله تبلیغ، ترویج، کمک به ایجاد تشکل های فرهنگی، هنری، ورزشی و... و همچنین تشکل های مستقل کارگری، در مراکز تولیدی و خدماتی کارگران، و محلات و مراکز زندگی و نشو و نما ی آنان، و در همین رابطه، گسترش این تشکل ها و فعالیت ها، از طریق ایجاد ارتباط و هماهنگی لازم میان آن ها و انتقال تجربیات و دستاوردهای مبارزات روزمره و تاریخی جنبش کارگری، در میان بخش ها و رشته های مختلف کارگری و حمایت از تحرکات و اعتراضات کارگران، از قبیل اعتصابات، تجمعات، راهپیمایی ها و اقدام به کنترل کارخانه ها به ویژه کارخانه ها و مراکز بحران زده ی تولیدی و خدماتی و نظایر آن ها.

۲-۴- فراهم نمودن زمینه های گذار از اشکال غیر علنی فعالیت، به شکل های فعالیت علنی، متناسب با توازن قوای طبقاتی و همراه با درایت، حوصله و پختگی لازم، برای بسیج هر چه بیشتر توده ی کارگر، جهت ایجاد " تشکل مستقل و سراسری طبقه ی کارگر ایران " به انحاء و طرق مختلف، از جمله ایجاد شرایط مساعد برای فعالان کارگری صاحب نفوذ و مورد اعتماد کارگران، در عرصه ی علنی مبارزه ی طبقاتی.

۳-۴- تلاش و فعالیت برای ایجاد زمینه ها و ملزومات لازم، جهت تشکیل هیئت مؤسس" تشکل مستقل و سراسری طبقه ی کارگر ایران" از اجتماع هر چه گسترده تری از کارگران و فعالان کارگری صاحب نفوذ و مورد اعتماد کارگران در سراسر کشور، و فراخوان برای تشکیل آن، پس از فراهم شدن ملزومات و شرایط مناسب، با وظیفه ی تدارک مجمع عمومی، و از این طریق (از طریق مجمع عمومی) تصویب اسناد پایه ای و انتخاب ارکان تشکیلاتی آن تشکل.

فصل سوم- عضویت و وظایف اعضاء

ماده ۵- عضویت کلیه ی کارگران و فعالان کارگری در "کمیته ی هماهنگی برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری" آزاد است و هیچ کس را نمی توان به قبول عضویت در آن مجبور و یا از قبول آن منع کرد.

ماده ۶- هر کارگر یا فعال کارگری که اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی را بپذیرد، حق عضویت بپردازد و متعهد شود که برای تحقق اهداف آن مبارزه کند، می تواند به عضویت کمیته ی هماهنگی درآید.

تبصره: کسی که عضویت کمیته ی هماهنگی را می پذیرد، متعهد می شود که در قبال مسئولیت ها و وظایف محوله پاسخگو باشد.

ماده ۷- تمام اعضای کمیته ی هماهنگی می توانند در جلسات عمومی آن شرکت کنند و در تمام تصمیم گیری های آن نقش داشته باشند، انتخاب کنند و انتخاب شوند. همه ی اعضای کمیته ی هماهنگی از حق رأی مساوی برخوردارند.

ماده ۸- کمیته ی هماهنگی خود را موظف می داند که از هر کارگر یا فعال کارگری که در جریان مبارزه برای احقاق حقوق کارگران و به کرسی نشاندن خواست ها و مطالبات آنان از کار اخراج یا بازداشت شده باشند، اعم از این که عضو کمیته ی هماهنگی باشند یا نباشند، به تناسب توان و مقدرات خویش دفاع نماید. این دفاع باید حتی المقدور تلاش کمیته برای بازگشت به کار کارگر اخراج شده و یا آزادی از زندان کارگران و فعالان کارگری زندانی را از راه های مختلف، از جمله بسیج کارگران برای حمایت از آن ها، جلب پشتیبانی کارگری سازمان های کارگری جهانی، شکایت به نهادهای حقوقی داخلی و بین المللی، گرفتن وکیل برای آنان و نیز کمک به خانواده های شان را از جوانب مختلف در بر بگیرد.

ماده ۹- اعضای کمیته ی هماهنگی موظفند به طور منظم در جلسات عمومی آن شرکت کنند و هر ماه حق عضویت بپردازند.

تبصره: چنان چه هر یک از اعضاء بدون عذر موجه در جلسات عمومی آن شرکت نکنند و یا حق عضویت نپردازد در مرتبه ی اول به آن ها تذکر داده می شود. و در صورتی که بدون عذر موجه برای بار دوم در جلسه ی عمومی شرکت نکنند و یا حق عضویت نپردازد، عضویت آنان لغو می شود. پذیرش مجدد

عضویت این افراد مستلزم تأیید و تصویب اکثریت نسبی اعضای کمیته ی هماهنگی می باشد.

ماده ۱۰- هر عضو کمیته ی هماهنگی حق دارد در هر زمان، به صلاحدید خود استعفا کند و آن را آزادانه به اطلاع کمیته برساند.

ماده ۱۱- هرگاه به تشخیص دو سوم اعضای کمیته ی هماهنگی، عضوی فاقد شرایط عضویت شده باشد، عضویت وی لغو می شود. در وقوع چنین امری، شخص مورد نظر حق دفاع از خود را در بالاترین رکن تشکیلاتی این کمیته- مجمع عمومی- دارا خواهد بود.

فصل چهارم- ارکان تشکیلاتی

ماده ۱۲- ارکان تشکیلاتی کمیته ی هماهنگی برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری عبارتند از: ۱- مجمع عمومی ۲- مجمع عمومی ۳- بازرس یا بازرسان.

ماده ۱۳- مجمع عمومی، عالی ترین رکن تشکیلاتی کمیته ی هماهنگی و به این اعتبار مهم ترین مرجع تصمیم گیری آن به شمار می رود. مجمع عمومی به دو شکل عادی و فوق العاده برگزار می گردد.

ماده ۱۴- مجمع عمومی عادی به روال معمول، در پایان یک دوره ی یکساله ی فعالیت کمیته ی هماهنگی تشکیل شده و وظایف و اختیارات ذیل را بر عهده دارد:

۱- برنامه ریزی و تعیین خط مشی کلی و سالانه ی کمیته، در فاصله ی بین دو مجمع عمومی عادی.

۲- تصویب اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی و اصلاح یا تغییر کلیات یا بندهایی از آن، در مواقع ضروری.

۳- بررسی گزارشات، اظهار نظرات و مجموعه ی عملکرد هیئت اجرایی، بازرس یا بازرسان کمیته، و دیگر اعضای آن، و اتخاذ تصمیمات مقتضی در این رابطه.

۴- انتخاب هیئت اجرایی و بازرس یا بازرسان کمیته.

۵- بررسی تراز و وضعیت مالی کمیته ی هماهنگی.

۶- تعیین نشریه، به منظور درج نوشته ها و مقالات کمیته ی هماهنگی در آن.

۷- تعیین میزان حق عضویت ماهانه ی اعضای کمیته ی هماهنگی.

ماده ۱۵- جلسات مجمع عمومی عادی، با حضور نصف بعلاوه ی یک اعضای کمیته رسمیت خواهد یافت. در صورتی که نشست سالانه(عادی)، برای بار اول به حد نصاب لازم- نصف به اضافه ی یک- نرسد، جلسه ی بعدی آن، با فاصله ی... روز تشکیل، و این بار با حضور حداقل یک سوم اعضای کمیته ی هماهنگی رسمیت خواهد داشت. تصمیمات این نشست نیز با حضور اکثریت نسبی اعضای حاضر در جلسه، رسمی خواهد بود.

تبصره: در صورتی که هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی، از دعوت اعضا برای برگزاری نشست مجمع عمومی عادی یا سالانه ی کمیته، در حول و حوش موعد مقرر، استتکاف ورزد، این مجمع می تواند به دعوت بازرسان یا بازرسان کمیته، و یا یک سوم از اعضای آن، تشکیل گردد.

ماده ۱۶- مجمع عمومی فوق العاده:

این مجمع در صورت نیاز، بنا به دعوت هیئت اجرایی، بازرسان و یا یک سوم از اعضای کمیته ی هماهنگی، در رابطه با حل فوری و عاجل مشکل یا مشکلاتی که بوضوح سیر طبیعی و منطقی حرکت این کمیته را دچار کم تحرکی یا اخلال نموده است تشکیل می گردد. بنابراین، مجمع عمومی فوق العاده پس از تشکیل، بطور طبیعی می بایست موضوع یا موضوعاتی را که در واقع موجبات اصلی فراخوان جلسه یا جلسات این مجمع را فراهم نموده است در دستور کار خود قرار داده و بیشترین وقت جلسه را به آن اختصاص دهد. علاوه بر این، مجمع عمومی فوق العاده می تواند در خصوص مسایل و موضوعات ذیل نیز اتخاذ تصمیم نماید.

۱- بررسی اظهار نظرات، گزارشات و مجموعه ی عملکرد هیئت اجرایی، بازرسان یا بازرسان کمیته و دیگر اعضای آن، و اتخاذ تصمیم در مورد تمامی آن موارد.

۲- اصلاح و تغییر کلیات و یا بندهایی از اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی، برحسب ضرورت.

۳- عزل کلیه ی اعضای هیئت اجرایی و یا تعدادی از آن ها.

۴- عزل بازرسان یا بازرسان کمیته.

۵- ترمیم یا جایگزینی اعضای هیئت اجرایی و بازرسان کمیته، در صورت نیاز.

۶- تأیید و یا تغییر احتمالی میزان حق عضویت ماهیانه ی اعضا.

۷- تأیید یا تصویب همکاری با دیگر تشکل های کارگری (به اشکال مختلف) و یا پایان دادن به همکاری با آنان.

۸- انحلال کمیته ی هماهنگی و انتخاب هیئتی برای پیگیری و به فرجام رساندن کار.

ماده ۱۷- جلسات مجمع عمومی فوق العاده با حضور حداقل دو سوم اعضای کمیته ی هماهنگی، رسمیت می یابد و تصمیمات آن نیز با حداقل دو سوم آراء حاضر رسمی و نافذ خواهد بود.

تبصره: چنان چه نشست مجمع عمومی فوق العاده، برای بار اول به حد نصاب لازم نرسد، جلسه ی بعدی به فاصله ی... روز تشکیل و با حضور حداقل نصف بعلاوه ی یک اعضا رسمیت خواهد یافت. تصمیمات این نشست (نشست دوم) نیز با اکثریت حداقل دو سوم آراء اعضای حاضر در جلسه، معتبر و نافذ خواهد بود.

ماده ۱۸- اخذ رأی در مجامع عمومی، به جز در مواردی که در اساسنامه پیش بینی شده است، با تصمیم اکثریت نسبی اعضای حاضر در جلسه، به صورت مخفی و یا علنی خواهد بود.

ماده ۱۹- اعضای که به دلایل مختلف نمی توانند در مجامع عمومی شرکت کنند، می توانند نمایندگی خود را کتباً به عضو دیگری واگذار نمایند.

تبصره: هر یک از اعضای حاضر در مجمع، تنها می تواند نمایندگی یک نفر از اعضای غایب را بپذیرد. عضو حاضر در مجمع می بایست نامه ی کتبی عضو غایب را در اولین فرصت به هیئت رئیسه ی مجمع تحویل دهد.

ماده ۲۰- انتخاب اعضای هیئت اجرایی و بازرس یا بازرسان کمیته، با رأی مخفی صورت خواهد گرفت.

تبصره: هر یک از اعضای حاضر در مجمع، تنها می تواند نمایندگی یک نفر از اعضای غایب را بپذیرد. عضو حاضر در مجمع می بایست نامه ی کتبی عضو غایب را در اولین فرصت ممکن به هیئت رئیسه ی مجمع تحویل دهد.

ماده ۲۲- ترتیب اداره ی جلسات مجامع عمومی:

۱- مجامع عمومی توسط هیئت رئیسه ای مرکب از: یک رئیس، دو منشی و دو نفر ناظر اداره می شود. این اشخاص از بین اعضای حاضر در جلسه، با اکثریت آراء انتخاب می شوند.

۲- هرگاه شور و اخذ تصمیم در خصوص یکی از موضوعات مهم و اصلی مجمع خاتمه نیابد و تصمیم گیری و اخذ نتیجه در آن مورد از اهمیت ویژه و عاجلی برخوردار باشد، در این صورت هیئت رئیسه ی مجمع می تواند با تأیید و تصویب اعضاء حاضر در جلسه، ادامه ی کار را به نشست بعدی مجمع که حداکثر تا یک ماه پس از نشست اول تشکیل خواهد شد، موکول نماید و در جلسه ی مورد نظر، کار را به اتمام برساند. حدنصاب لازم برای رسمیت یافتن جلسه ی بعدی مجمع، همان حد نصاب جلسه ی قبل خواهد بود.

۳- از مذاکرات و تصمیمات مجامع عمومی صورت جلسه ای توسط منشیان جلسه تنظیم و به امضای هیئت رئیسه خواهد رسید.

۴- تمامی صورت جلسات، لیست اسامی اعضای حاضر در مجمع، اعلام نتایج انتخابات و تأیید صحت آن ها نیز باید به امضای هیئت رئیسه ی مجمع برسد.

۵- مجامع عمومی، در واقع نماینده ی قانونی کلیه ی اعضای کمیته ی هماهنگی می باشند و تصمیمات آن در مورد همه ی اعضای کمیته، اعم از حاضرین یا غائبین در جلسات مجمع نافذ و معتبر خواهد بود.

فصل پنجم- هیئت اجرایی، طرز تشکیل، وظایف و اختیارات

ماده ۲۳- هیئت اجرایی، پس از مجامع عمومی، بالاترین نهاد تصمیم‌گیری کمیته‌ی هماهنگی است، که بر همین اساس کلیه‌ی امور و فعالیت‌های مربوط به این کمیته را، در رابطه با مسایل جنبش کارگری، در فاصله‌ی بین دو مجمع عمومی عادی، براساس مفاد اساسنامه و تصمیمات متخذه از جانب مجامع عمومی عادی و فوق‌العاده اداره و سرپرستی می‌نماید.

ماده ۲۴- تعداد اعضای اصلی هیئت اجرایی در شرایط حاضر ۱۱ نفر و تعداد اعضای علی‌البدل آن ۲ نفر می‌باشند که برای مدت یک سال، از میان اعضای کمیته‌ی هماهنگی، در مجامع عمومی، انتخاب می‌شوند.

تبصره ۱: تعداد اعضای هیئت اجرایی می‌تواند تحت اوضاع و موقعیت‌های متفاوت تغییر کند.

ماده ۲۵- وظایف هیئت اجرایی کمیته‌ی هماهنگی به شرح زیر می‌باشد:

۱- هیئت اجرایی کمیته‌ی هماهنگی، برای اداره و سرپرستی کلیه‌ی امور و فعالیت‌های مربوط به این کمیته و نظارت بر حسن اجرای آن، جلساتی را در هر ماه برگزار خواهد کرد. جلسات هیئت اجرایی با حضور حداقل دو سوم اعضای آن، رسمیت یافته و تصمیمات آن با اکثریت نصف بعلاوه‌ی یک آراء حاضر، رسمی و معتبر خواهد بود.

۲- اداره‌ی نشریه‌ی کمیته‌ی هماهنگی.

۳- تصمیم به همکاری با دیگر تشکلهای کارگری- به اشکال و صور مختلف- و یا پایان دادن به همکاری با آنان.

۴- هیئت اجرایی همچنین از میان اعضای خود فردی را تحت عنوان سخنگوی کمیته‌ی هماهنگی، با وظیفه‌ی اعلام مواضع این کمیته، در چهارچوب اسناد پایه‌ای و مصوبات جلسات مجامع عمومی عادی و فوق‌العاده‌ی آن، انتخاب می‌کند.

۵- هیئت اجرایی منتخب، در اولین جلسه‌ی که حداکثر تا بیست روز پس از قطعی شدن انتخابات تشکیل می‌شود، زیر مجموعه‌هایی با نام کمیسیون (مثل کمیسیون ارتباطات، کمیسیون تبلیغات و انتشارات، کمیسیون تشکیلات، کمیسیون آموزش و ...) تشکیل و مسئولین آن‌ها را برای انجام فعالیت‌های معین انتخاب می‌کند. مسئولین هر یک از این کمیسیون‌ها نیز موظفند که هر ماه گزارشی از فعالیت‌های خود را کتباً به هیئت اجرایی کمیته‌ی هماهنگی ارائه دهند.

۶- هیئت اجرایی منتخب کمیته‌ی هماهنگی همچنین مکلف است تا حداقل یک ماه قبل از پایان دوره‌ی یکساله‌ی فعالیت خود، اعضای این کمیته را از تاریخ تشکیل جلسات مجامع عمومی- اعم از مجامع عمومی عادی یا فوق‌العاده- مطلع سازد و از آنان برای شرکت در جلسات یاد شده دعوت به عمل آورد.

تبصره ۱- انتخاب مجدد اعضای هیئت اجرایی، برای دوره های مختلف، بلامانع خواهد بود.

تبصره ۲- تا تعیین هیئت اجرایی جدید، کلیه ی مسئولیت های کمیته، بر عهده ی اعضای هیئت اجرایی قبلی خواهد بود.

تبصره ۳- غیبت اعضای هیئت اجرایی، در دو جلسه ی متوالی، یا چهار جلسه ی متناوب، بدون عذر موجه، موجبات لغو عضویت عضو مورد نظر را از هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی خواهد کرد. در صورت وقوع چنین اتفاقی، اعضای علی البدل هیئت اجرایی می توانند به نسبت بیشترین آرای که در مجمع عمومی کسب کرده اند، به ترتیب جایگزین عضو یا اعضای لغو عضویت شده در هیئت اجرایی گردند.

تبصره ۴- تشخیص موجه یا غیر موجه بودن غیبت عضو یا اعضای غایب، بر عهده ی هیئت اجرایی خواهد بود.

فصل ششم- کمیته های مناطق

ماده ۲۶- برای تأثیرگذاری و دخالت بیشتر اعضا در روند تصمیم گیری کمیته ی هماهنگی، این کمیته به شش منطقه ی شمال، جنوب، شرق، غرب، مرکز و منطقه ی تهران تقسیم می شود.

ماده ۲۷- هر یک از مناطق فوق، بوسیله ی هیئت اجرایی منطقه ی مورد نظر خود سرپرستی و اداره می شوند. بالاترین رکن تشکیلاتی کمیته های مناطق، جلسات عمومی اعضای آن است که به روال معمول هر... ماه یک بار تشکیل می شود.

ماده ۲۸- وظایف و اختیارات کمیته های مناطق و هیئت های اجرایی آن ها، در مجموع همانند وظایف و اختیارات هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی، و مطابق با اهداف و روح حاکم بر برنامه ها و ضوابط این کمیته، برای اداره و سرپرستی کلیه ی امور و فعالیت های مناطق یاد شده، و نظارت بر حُسن اجرای آن ها، از قبیل انتخاب هیئت های اجرایی مناطق و تنظیم نشست های آن و جلسات عمومی اعضای مناطق مورد نظر، بررسی گزارش ها، اظهار نظرات و عملکرد اعضای کمیته ی هماهنگی در هر منطقه، بررسی وضعیت مالی کمیته های مناطق و در صورت لزوم، عزل و جایگزینی کلیه ی اعضای هیئت اجرایی و یا تعدادی از آن ها و به ویژه رعایت بندها و موادی از اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی، از جمله ماده ی ۲۳ و ۲۴ آن، همراه با تبصره هایی از مواد ۲۹، ۳۱ و ۳۲ خواهد بود.

فصل هفتم- کمیته بازرسی، طرز تشکیل، وظایف و اختیارات آن

ماده ۲۹- کمیته ی هماهنگی در جهت پیشبرد هر چه بهتر و اصولی تر فعالیت های کارگری خویش، از طریق مجامع عمومی، تعداد... نفر را به عنوان بازرس اصلی و تعداد... نفر را به عنوان بازرس علی البدل، برای مدت یک سال انتخاب می نماید.

تبصره: انتخاب مجدد بازرسان بلامانع خواهد بود.

ماده ۳۰- وظایف و اختیارات بازرس یا بازرسان کمیته عبارتند از:

۱- اقدام برای فراخوان و تشکیل مجامع عمومی- اعم از عادی یا فوق العاده- در صورت نیاز به تشکیل آن، مطابق تبصره ی یک ماده ی ۱۵ و ماده ی ۱۶ اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی.

۲- رسیدگی به شکایات اعضاء و تهیه ی گزارش از آن ها، برای ارائه به هیئت اجرایی و یا مجامع عمومی.

۳- رسیدگی به گزارش های مالی کمیته و گواهی صحت آن ها، جهت ارائه به مجامع عمومی.

۴- رسیدگی به دفاتر، اوراق و اسناد کمیته ی هماهنگی- اعم از اسناد مالی و...- و نظارت بر حفظ و نگهداری آن ها.

۵- تهیه و تنظیم گزارش از عملکرد بازرسان، هیئت اجرایی و یا حتی چند از اعضای آن و ارائه ی آن به مجامع عمومی کمیته ی هماهنگی.

فصل هشتم- امور مالی کمیته ی هماهنگی

ماده ۳۱ هیئت اجرایی همچنین مکلف است حداکثر ظرف مدت یک ماه پس از انتخابات حسابی را به نام ... با امضای مشترک ۲ نفر (مسئول امور مالی و یکی از اعضای منتخب هیئت اجرایی) در یکی از بانک های کشور باز نموده و وجوه متعلق به کمیته ی هماهنگی را به حساب مورد نظر واریز نماید.

تبصره: برداشت از حساب بانکی کمیته ی هماهنگی، با امضای مسئول امور مالی کمیته و عضو منتخب هیئت اجرایی و همچنین مهر کمیته معتبر خواهد بود.

ماده ۳۲ مجموعه ی امور مالی کمیته ی هماهنگی و مسئولیت های آن بر عهده ی مسئول مالی این کمیته می باشد. اهم وظایف و مسئولیت های آن عبارتند از:

۱- تهیه و تنظیم دفاتر مخصوص مالی و حفظ و نگهداری آن ها به نحو احسن.

۲- دریافت و جمع آوری حق عضویت اعضاء و کمک های مالی به کمیته ی هماهنگی، در قبال تحویل رسید به آن ها.

۳- رسیدگی و نظارت بر مجموعه ی عملکرد مالی کمیته.

۴- رسیدگی و نظارت بر کلیه ی اموال و دارایی های کمیته ی هماهنگی و حفظ وجوه و اسناد مالی این کمیته، و همچنین پیش بینی بودجه ی سال آتی و تسلیم آن به هیئت اجرایی و بازرسان کمیته.

۵- تهیه و تنظیم تراز مالی کمیته ی هماهنگی جهت ارائه به هیئت اجرایی و بازرسان کمیته.

۶- رسیدگی و نظارت بر اسناد و مدارک ارائه شده در مورد مجموعه ی پرداخت ها، اعم از حق عضویت اعضا و کمک های مالی به کمیته ی هماهنگی.

تبصره: مسئول امور مالی موظف است در هر مورد بنا به تقاضای بازرس یا بازرسان، کلیه ی دفاتر و اسناد مالی کمیته ی هماهنگی را برای رسیدگی در اختیار آنان قرار دهد.

فصل نهم- انحلال

ماده ۳۳- با تشکیل هیئت مؤسس "تشکل مستقل و سراسری طبقه ی کارگر ایران" کمیته ی هماهنگی منحل می گردد و تمام اموال و دارایی های منقول و غیر منقول آن، به تشکل فوق واگذار می گردد.

تبصره: در صورتی که پیش از تشکیل هیئت مؤسس، کمیته ی هماهنگی به هر دلیل، منحل شود، اموال منقول و غیر منقول آن با رأی اکثریت اعضا، صرف اهداف مشابه کمیته ی هماهنگی برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری خواهد شد. ماده ۳۴- این اساسنامه با یک مقدمه، ۹ فصل، ۳۴ ماده و ۱۵ تبصره در مجمع عمومی مورخه ی ... کمیته ی هماهنگی به تصویب رسید. بدین وسیله اساسنامه ی قبلی این کمیته به تاریخ ... ملغی اعلام می گردد.